

El plagiari defuig la menció dels seus materials bàsics; però, com que vol fer-los passar per seus, ha d'assimilar-se'ls i augmentar-los a fi que la «repetició» tingui un atractiu particular. I en aquest punt -crec jo-, «plagi» i «originalitat» es reuneixen i s'acorden.

[...]

El pitjor del plagi és que sigui o pugui ser una *redundància sense valor*. De més a més, la «repetició» no serà mai «escollida» si es redueix a la pura i laxativa «repetició». Una «repetició» és honorable i eficient quan no solament reitera una idea o una advertència ja feta, sinó quan la reitera amb uns *al·licients nous* que la refresquin i la restitueixin a un esplendor suggestiu i fragant.

[...]

Ja està pensat. Qui serà capaç d'escure un vers «inèdit»? mateix origen. No s'enganyava el tètric i avorrit Eclesiasta. Tot està dit, tot assemblejar-se a ningú, a l'hora d'escure o de pensar, duu el fracàs en el seu ni pedanteria ni desordre: però sí una tortura inútil. La pretensió de no una forma de la pedanteria i com a màxim un desordre momentani». Potser el plagi, vista des d'un cert angle, Pla creu que l'«originalitat» és «merament La moderna preocupació per l'«originalitat» vindria a disculpar paradoxicament

[...]

Dues raons, potser; constitueixen el fons de la justificació que Pla dona al plagi: una, històrica –«els antics no feren altra cosa sinó plagiar-se mutuament sense treba»-; l'altra, empírica –que cal aprofitar el que d'aprofitable tingui l'esforç alle, ja que «entre tots ho fem tot».

[...]

«Mai el plagi havia estat considerat una cosa criticable. Avui ho és, perquè l'escriptor que ho fa és considerat pels seus companys com un home que trenca les lleis de cavalleria comercial». Trobo aquestes paraules en un vell paper de Josep Pla.

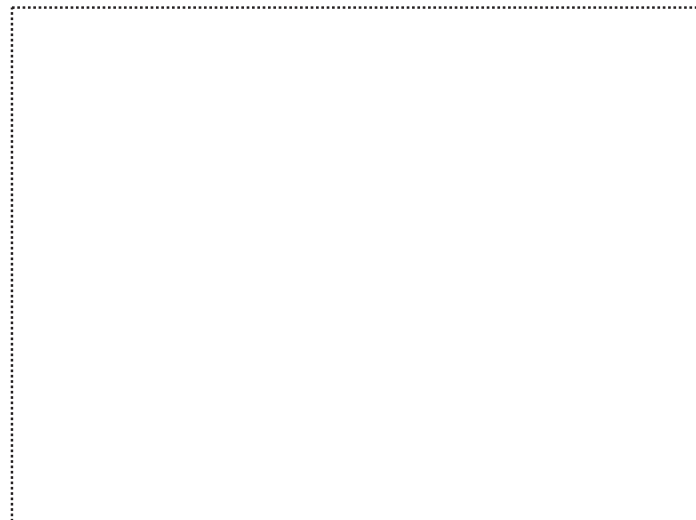
Adicciones Porquesí #21 03 / 2006

**U+U
SON
DOS**

**SON
DOS**

«Més val un «plagiari» positiu que no un «original» superflu.»